

Časopis pro mladé bez rozdílu pohlaví

Ročník 21, číslo 1 – 2, podzim 2018

Oznámení o přestěhování poradny

Poradna pro ženy a dívky, kterou jste mnoho let mohli navštěvovat na Palackého ulici č. 131 v Místku, se na začátku září přestěhovala.

Nyní nás najdete na nové adrese: Malý Kolorediv č. 811, rovněž v Místku.

Dostupnost je snadná, jsme v centru města, autobusem přijedete k poliklinice a od autobusu jdete maximálně pět minut. Telefonické i e-mailové kontakty zůstaly stejné.

Najdete nás ve 4. patře (možnost použít výtah), kancelář č. 406.

„Poradna? Děkuji, nepotřebuji, poradím si sama“.

Vzpomínám si na dívku, která tuto větu pronesla, když jsem jí doporučila návštěvu poradny. Přednášela jsem tehdy ve střední škole, mimo jiné jsem informovala studenty o tom, jaké služby poradna poskytuje a s jakými problémy se na nás můžou lidé obrátit. Dívka prohlášovala, že kdo potřebuje pomoc od cizích, je slaboch. A že si člověk musí umět poradit sám. Doslova řekla, že holky nebo ženy, které jdou někde do poradny, jsou „blbky“, to by ona nikdy neudělala...

Uplynulo pár let a ona dívka, dnes už mladá vdaná paní s dítětem, navštívila poradnu. Už to nebyla ta suverénní dívka, jako tenkrát ve škole. Zamílovala se, velmi brzy otěhotněla, vdala se, narodila se jí holčička. Ale z manžela se vyklubal nezodpovědný a k tomu ještě agresivní člověk. Prohlédnutí bylo bolestné. Žádná opora v muži, žádná pomoc, žádný společný život, nedostatek finančních prostředků, které muž prohrál v automatech, k tomu neustálé urážky od člověka, do kterého byla na začátku tak zamilovaná. Neměla peníze na potřebné vybavení pro svou krásnou holčičku, nechťelo se jí žít.

Vzpomněla si na poradnu, vyhledala kontakt. V poradně našla nejen odbornou pomoc, tj. informace o tom, na co má nárok ona, na co má nárok dítě. Našla zde také pomoc se sepsáním návrhů na úpravu výchovy a výživy dítěte, na výživné na sebe.

Nevěděla, že jí v poradně mohou pomoci i tzv. materiálně, tj., že zde na základě písemného doporučení od příslušné sociální pracovnice ze sociálního odboru magistrátu nebo z úřadu práce dostane i základní vybavení pro svou holčičku, zapůjčený kočárek. Našla zde i určitou oporu, pochopení, ale i naději, že život nekončí a že ne všichni muži jsou takoví, jako byl ten její. Tohle manželství nedopadlo dobře. Ale mladá žena si uvědomila, že má pro koho žít, má dítě, které jí potřebuje.

Když byla v poradně naposledy, říkala, že nevěřila, že by se někdy obrátila s prosbou o pomoc na někoho cizího.

V životě každého člověka může nastat situace, se kterou si nedokáže poradit. Proto jsou různé organizace a odborníci, kteří nás neodsoudí, kteří se na nás nedívají „přes prsty“. Pomůžou odbornou radou, povzbudí. Na některé z nich najdete kontakty na 9. straně.

Ivana

Obsah

Proč?	2
Věci všedního života – brýle	3
Otázky – odpovědi na to, co vás zajímá	4
Tip na knihu	5
Pár slov k zamyšlení, Citáty	6
Veselá stránka	7
Stránka nejen pro křesťany	8
Když si nevíš rady	9
Legendární IGRÁČEK	10
Současný slang mladých	12
„Nestěžovací“ výzva	13
Jak přišly různé druhy bot ke svým názvům?	14
Jak vypadám? Jakou mám cenu?	15
Jací by rodiče vlastně měli být?	16
Inspirace na přání	17
Červené dobroty	18
Luštíme pro zábavu i pro výhru	19

Proč?

Proč se říká „čouhá mu sláma z bot“?

Na vesnici se dříve choďovalo do chléva v dřevácích. Dřeváky byly o několik čísel větší, aby se mohly vycpat slámou. Ne proto, aby nepadaly, ale aby bylo nohám přece jen tepleji. Přeneseně pak tomu, kdo si hraje na něco, co není a přitom se chová jako poslední vesnický buran, říkáme, že mu čouhá sláma z bot.

Proč se říká „udělat botu“?

V jedné německé vsi žil před téměř pěti sty lety farář a ten se jmenoval Stiefel (česky bota, střevíc). Byl to údajně znamenitý kazatel a byl na to taky řádně pyšný. Jednou své řečnické umění ale pořádně přehnal. Byl tak unešený tokem svých vlastních slov a myšlenek a byl tak uchvácen i nadšen svým kázáním, že pod vlivem jakéhosi prorockví předpověděl, že konec světa nastane v pondělí 3. října 1533 přesně v 8 hodin 35 minut ráno.

Panika zachvátila většinu farníků. Levně prodávali vše, co mělo nějakou cenu – domy, pole, dobytek, nábytek. Ti, kteří jeho prorockví neuvěřili, pochopitelně na tom pořádně vydělali. Kupovali a kupovali. Konec světa ovšem nenastal a z důvěřivců se stali okamžitě žebráci. Dostali vztek jistě i na sebe, ale především na faráře, který vše zavinil.

Farníci se kazateli pomstili tak, že vždy, kdykoliv někdo něco provedl, řekl či napsal nějakou hloupost, nahradili toto slovo jménem neúspěšného proroka – Stiefel. Slovní obrat se rychle ujal v celém Německu a v doslovném překladu i u nás. Dnes ve slovníku dokonce zjistíte, že Stiefel není jen bota, ale i nesmysl.

Ivana

Brýle

Mnozí lidé nosí brýle. Někteří dioptrické, někteří prostě jen proti slunci. Je pro nás samozřejmostí, že na každém rohu jsou stánky s brýlemi a snad v každém městě je optika. Pojďme se podívat, kdy vlastně brýle vznikly.

První písemná zmínka o potřebě korekce zhoršujícího se zraku pochází z období kolem roku 100 před naším letopočtem. Nacházíme ji v listě napsaném významným Římanem, který v něm vyjadřuje svou frustraci a beznaděj nad svým věkem a problémy z toho plynoucími. Za svůj nejvážnější problém považuje zhoršující se zrak. Ten se mu zhoršil natolik, že se musel úplně spoléhat na své otroky, což bylo pro muže jeho postavení nepřijatelné. První důkaz o použití korekční pomůcky však pochází až z let kolem roku 4 před naším letopočtem. Jednalo se o kouli naplněnou vodou, která poskytovala zvětšení a pomocí ní Seneca – římský tragéd, přečetl všechny knihy, které se v tom období nacházely v Římě. Kolem roku tisíc našeho letopočtu vznikly tzv. „čtecí kameny“. Jednalo se o sférické sklo, které se pokládalo na čtený text. Dnes je známe převážně pod pojmem lupy a jsou pokládány za první zvětšovací pomůcku.

Za první, skutečně doložené důkazy o vzniku brýlí pokládáme až dokumenty pocházející ze 13. století. Hlavním dokumentem potvrzující tenhle fakt je dílo Angličana Rogera Bacona „Opus majus“ z roku 1267. V tomto díle se dozvídáme, že staří lidé můžou vidět písmena opět dostatečně velké použitím skleněných kulových segmentů. Tenhle poznatek proto můžeme považovat za první důležitý krok ke vzniku brýlí. Jméno a místo vzniku brýlí však doposud neznáme. Většina historiků se však přiklání k teorii, že brýle vznikly v Benátkách nebo ve Florencii v letech 1285 – 1289.

Tuhle teorii podporuje i několik dochovaných dokumentů. Například v rukopisu z roku 1289 „Traite de con uite de la famille“ se jeho autor Ital Popoze vyjádřil, že pokud by nebyly vynalezeny brýle, tak by nemohl ve svém pokročilém věku číst a psát. Z dokumentu taky vyplývá, že brýle byly vynalezeny nedávno, což skutečně podporuje teorii, že brýle musely vzniknout někdy mezi roky 1268 – 1289.

Zápis o prvním samostatném výrobcí brýlí pochází z roku 1305 a jeho jméno bylo Alexandr della Spina. V tomhle období byly brýle zhotovovány z plankonvexních (plankonkávních) kulových segmentů, broušených ze skla nebo křišťálů. První brýle ještě neměly stranice, a proto se musely přidržovat mezi okem a písmem. Brýlové skla se začala vkládat do obroučky až později. Nejdřív se vkládaly do jedné a později do dvou obrouček (očnic) spojených můstkem. Můstek měl tvar otočeného písmene „V“ a spájal dvě samostatná skla osazené v obroučce. První obroučky byly vyrobeny z kostí, později se začaly používat i jiné materiály, jako například železo, stříbro, zlato, rohovina, kůže, želvovina nebo dřevo. Tyto brýle bylo nutno přidržovat před nosem.

Od momentu vynalezení brýlí existoval problém jejich přichycení na hlavu. S tímhle problémem si vynálezci lámali hlavu téměř 350 let. V průběhu těchto let se brýle upevňovaly ke klobouku, skřípцем na nos, přivazovaly se tkaničkami přes zátylek, nebo byly tkaničky vedeny za uši a na koncích měly závažíčka. Postupně se začaly dělat brýle s pevnými stranicemi, ale ty nebyly zahnuté za ušima, ale přítlakem držely po straně hlavy. S pokusy přichycení brýlí pomocí pásek kovu jdoucích k uším se začalo až v 17. století. A postupně vznikaly brýle „na dálku“, brýle „na čtení“, časem kontaktní čočky, pak barevné čočky. Vývoj brýlí a brýlových čoček prošel dlouhým vývojem, který neustále pokračuje. Světoví producenti přicházejí každoročně s novými a dokonalejšími typy brýlových čoček, které se liší od svých předchůdců lepšími optickými i estetickými vlastnostmi.

Ivana

Už několik z vás mělo dotaz, jestli je to nemoc, když v obchodě vidíte nějakou věc (nejčastěji oblečení nebo různé doplňky), a musíte si ji koupit, i když dobře víte, že vám pak budou chybět peníze na jiné věci. Pokud si ji nekoupíte, tak jste „rozhozeni“.

Ano, může se jednat o závislost. Aby těch závislostí kolem nás nebylo málo, máme zde další, tentokrát oniomanii. Lze ji též nazývat srozumitelnějším označením „nezdrženlivé nakupování“ nebo „shopaholismus“. Tento problém se netýká pouze žen, které si ke svým padesáti párům bot koupí další. Také u mužů se může vyskytnout ve formě náruživého sběratelství. V roce 2010 se jí ve společnosti vyskytovalo kolem 7 % u obou pohlaví.

Jak taková závislost vypadá?

Základem je nakupování nepotřebných věcí a nejde jen o oblečení. Jedná se i o kosmetiku, šperky, vybavení domácnosti, elektroniku, komponenty do počítače, vybavení do aut apod. Toto neúměrné nakupování je charakteristické tím, že stojí víc, než je člověk schopen finančně utáhnout. Láká ho brát si na nakupování půjčky. Nakupování v obchodě i přes internet zabírá příliš mnoho času. Protože si je člověk vědom, že utratil až příliš moc peněz, stydí se a většinou svůj nákup před ostatními blízkými lidmi zatajuje, aby se vyhnul odmítavým reakcím. Pokud se nákupy přece jen provalí, způsobuje to problémy v mezilidských vztazích, protože se lidé mezi sebou kvůli nedostatku peněz hádají. Ti druzí se totiž bojí, že nebudou mít kde bydlet nebo co jíst, což je mnohem důležitější než nakoupená nepotřebná věc.

Typický je nutkavý pocit, že vyhlídnutou věc musí mít dotyčná osoba za každou cenu. Během nakupování se může objevovat rozechvění či silné vzrušení. Po nákupu pak ale přicházejí na řadu výčitky svědomí, pocit viny, úzkost, smutek nebo rovnou deprese. Paradoxem může být i to, že člověk nakonec nakoupenou věc vlastně ani nepoužívá. Běžnou kombinací je i nadměrné sledování internetu, kdy člověk prochází recenze, ceny a do toho je bombardován dalšími reklamami, což způsobuje opětovné bažení po další věci.

„Co když to mám?“

Největší nadějí na úspěch léčení každé závislosti je přiznat si problém. Je to sice velmi těžké, citelně si uvědomit nějaké to své mínus, ale pokud se chce někdo změnit, tak to ani jinak nejde. Představujte to velmi důležitý základ k úspěšnému řešení. Dále je důležité srovnat si životní hodnoty: „Je důležité mít?“ nebo „Je důležité být?“ (např. spokojená). A pak se také začít vyhýbat možnosti nakupovat v obchodě či na internetu, mít k dispozici omezené množství peněz. Dobré je sestavit si seznam nepotřebných věcí doma a prodat je, chodit nakupovat se seznamem, odložit nákup vytoužené věci na pozdější dobu a mezitím si rozmyslet, zda je věc opravdu potřebná. Do svého volného času si naplánovat méně nákladné koníčky, sporty, přátele a jednoduše se vyhýbat nudě. V případě opakovaných selhání je možné využít odbornou pomoc psychologa či psychoterapeuta.

Člověk může získat závislost na cokoliv nebo na kohokoliv. Na sport, na zdravou výživu, na alkohol, na drogy, na jiného člověka atd. Je v tom až po uši, ani neví jak. Je opravdu důležité si uvědomit, co ubližuje nejen nám, ale i lidem, kteří nás mají rádi. A hlavně si zachovat zdravý selský rozum. A pokud vnímáte, že vás problém přesahuje, nedokážete si s ním poradit sami, máte možnost vyhledat odbornou pomoc. To není ostuda. To je mnohdy jediná cesta, jak se z problému dostat ven.

Míša

Tip na knihu

Dostala jsem poukázku do knihkupectví. Vyzrala jsem plná očekávání, jakou knihu si asi vyberu? Jsem už dávno dospělá, ale přinesla jsem si z knihkupectví knihu Malý princ (Antoine de Saint – Exupéry).

Jedná se o nové vydání jedné z nejoblíbenějších knih 20. století. Kdysi dávno jsem ji četla, pravda, ne moc důkladně. Spíše jsem v ní vyhledávala moudra, která jsou v ní uvedena. Některá jsou všeobecně známá, jako např. „Poušť je tak krásná proto, že kdesi ukrývá studnu.“ Nebo „Za to, co jsi k sobě připoutal, jsi navždy zodpovědný. Jsi zodpovědný za svou růži.“ „Člověk není nikdy spokojený tam, kde je.“

Tentokrát jsem si ale dala závazek, že knihu přečtu celou, pěkně od začátku do konce. Závazek jsem splnila. Pochopila jsem, že kniha není ani zdaleka určena jen dětem. V každém z nás je „dítě.“ A toto dítě kniha Exupéryho oslovuje, dotýká se ho.

Výše uvedená citace o růži se dá připodobnit ke vztahu dvou lidí. Malý princ na svých cestách potkal růži, docela ubohou, jen se třemi lístky. Ale vytvořil si k ní pouto, myslel, že je jediná v celém vesmíru. Pak ale potkal spoustu dalších, krásných růží. Díval se na ně a říkal jim: „Vůbec se mé růži nepodobáte, nejste zatím nic... já jsem tu svou růži učinil svou přítelkyní a teď je jediná na světě.“ „Jste krásné, ale jste také prázdné,“ řekl jim ještě. „Člověk pro vás nemůže zemřít. I o mé květině by si jistě každý kolemjdoucí mohl pomyslet, že se vám podobá. Ale sama o sobě je důležitější než vy všechny, protože právě ji jsem zaléval. Protože právě ji jsem schovával pod poklop. Protože právě ji jsem chránil..., protože právě ji jsem poslouchal, jak si stěžuje nebo jak se chlubí, a někdy dokonce i jak mlčí. Protože je to moje růže.“

Vidíte tu podobnost se vztahem? Kolem je spousta krásných a určitě i krásnějších dívek než je ta vaše, spousta krásných či sympatických kluků. Ale ta jedna, ten jeden – to je vaše růže. Té jste věnovali svůj čas, svou přízeň, své tajemství. A ona vám svěřila to své.

Také je v knize psáno: „...dobře vidět můžeme jedině srdcem. To hlavní je pro oči neviditelné.“ „Lidé pěstují pět tisíc růží v jedné zahradě... a nenacházejí, co hledají... A přitom to, co hledají, by mohli najít v jediné růži nebo trošce vody... Jenže oči jsou slepé. Je třeba hledat srdcem.“

V knize je i spousta dalších myšlenek. Jako třeba, že osamělý můžeš být i mezi lidmi.

Určitě knihu doporučuji. Pokud ji doma nemáte a nechcete si ji přímo koupit, můžete si ji zapůjčit v knihovně. Pak se doma pohodlně usadte a pusťte se do čtení. Vejdete tak do světa fantazie, ale zároveň zůstanete nohama na zemi.

Námětem Exupéryho krátkého, zdánlivě prostého a přitom hlubokého textu je setkání s tajemnou postavou malého prince, který se znenadání zjeví letci havarovanému uprostřed pouště. Ušlechtilé „dítě“, které letci – vypravěči zprvu klade jakoby dětinské otázky, jež ho vyrušují od seriózních záležitostí, se brzy proměňuje v jeho průvodce po krajíně citu a soucitu, zodpovědnosti a lásky.

Exupéryho novela průzračným jazykem zachycuje úsilí o návrat k tomu nejpodstatnějšímu v našem životě. A jako by toto nejpodstatnější nebylo možné zpětně nalézt jinde než ve světě dětství, obrací se autor k dětem.

Ale i dospělým kniha otevírá oči a uši...

Ivana

Dár slov k zamyšlení

Sokratova zkouška

Jednoho dne, na vrcholu kopce, potkal muž filosofa Sokrata a povídá:

„Jestlipak víš, co jsem se zrovna dozvěděl o tvém příteli?“

„Počkej chvíli,“ odpověděl Sokrates. „Než mi cokoliv řekneš, rád bych tě podrobil zkoušce. Říká se jí zkouška tří sít.“

„Tří sít?“ „Přesně tak,“ pokračoval Sokrates.

„Než mi začneš vyprávět o mém příteli, možná bude dobré na chvíli zkusit prosít to, co mi řekneš.“

První síto se jmenuje pravda. Máš naprostou jistotu, že to, co mi chceš říct, je pravda?“ „Ne,“ odpověděl muž, „vlastně jsem to jenom slyšel a...“ „Dobře,“ řekl Sokrates. „Takže ty opravdu nevíš, jestli je to pravda nebo není.“

Teď vyzkoušejme druhé síto. Toto síto se jmenuje dobro. Chceš mi o mém příteli říct něco dobrého?“ „Ne, naopak...“ „Takže,“ pokračoval Sokrates, „chceš mi o něm říct něco špatného a nejsi si jist, jestli je to pravda. Hmm, ale pořád ještě můžeš zkouškou projít, protože zbývá ještě jedno síto.“

Třetí síto se jmenuje užitečnost. Bude mi to, co mi chceš o mém příteli říci, užitečné?“

„No, ani moc ne.“

„Dobrá,“ uzavřel Sokrates, „takže to, co mi chceš říct, není ani pravdivé, ani dobré, dokonce ani pro mne užitečné. Tak proč bys mi to měl vyprávět?“

Motto na závěr:

„Nemluv, pokud tvá slova nejsou lepší než ticho.“

Míša

Citáty

„Skutečný optimismus nespočívá v přesvědčení, že všechno půjde dobře, ale v názoru, že ne všechno půjde špatně.“ (Jean Dutourd)

„Dobrá nálada nevyřeší všechny tvoje problémy, ale naštvě tolik lidí, že stojí za to si ji udržet.“ (Jan Werich)

„Možná, že když lidem řekneme, že mozek je nová aplikace, začnou ho používat.“ (Morgan Freeman)

„Život je to, co se děje mezi tím, co zíráš do telefonu!“

„Nezoufejte, že nejste nejlepšími. Vždyť amatéři postavili Noemovu archu!profesionálové Titanik...“

„Život je jako ozvěna. Když se ti nelíbí, co slyšíš, změň to, co říkáš!“ (James Joyce)

„Moudří doprava, hezcí doleva! A co já, mám se rozpílit?“

„Když chci zapomenout na problémy, zazpívám si. Můj hlas je totiž výrazně horší, než cokoli, co se mi v životě děje.“

Wikipedia: „Já vím všechno!“

Google: „Já najdu všechno!“

Facebook: „Já znám všechny!“

Internet: „Beze mě jste v háji!“

Elektrína: „Tak se uklidníme, jo?“

„U nás doma žijí skvělí lidé: Někdo, Nikdo a Se.
Někdo něco pokazí, Nikdo nic neví a všechno Se dá do pořádku.“

Otec kroutí hlavou nad vysvědčením. Syn se hájí: „Co myslíš, tati, zaviniily to dědičné vlastnosti nebo špatný vliv okolí?“

„Paní učitelko, jak jste poznala, že jsem opisoval od Jirky?“ diví se Venda. „Jiří u třetího úkolu napsal „Nevím“, a ty jsi napsal „Já taky nevím“.

Paní učitelka se ptá: „Zdendo, čím chceš být?“ „Lékařem“.

„Ale vždyť se bojíš injekcí.“ „Bojím, ale až budu doktor, pak budu na bezpečnější straně jehly já!“

Otec vysvětluje synovi: „Ten výprask jsem ti dal proto, že tě mám moc rád.“
„Ale tati, tolik lásky si snad ani nezasloužím!“

V hodině náboženství: „Děti, kdo z vás ví, kde bydlí Bůh?“

Jaroušek: „Nahore v mracích.“ „To je pěkné,“ pochválí ho paní učitelka. „Má ještě někdo jinou odpověď?“

Jarmilka: „Bydlí v zemi, ve skalách, v trávě, všude.“ „To jsi řekla moc hezky.

Ještě někdo? Pepíčku?“ „Já to náhodou vím přesně. Pán Bůh bydlí u nás na záchodě.“

„Pepíčku, jak jsi na to přišel?“ „Tatínek každé ráno bouchá na dveře a říká: „Pane Bože, ty jsi tam ještě?“

Pepíček píše z tábora:

„Hodně jím a jenom odpočívám. Je tu moc hezky. PS: Co je to epidemie?“

„Slyšel jsem, že jste si koupili elektrický sporák,“ pravil souseď malému Toníkovi. „Ten asi bude hodně žrát?“ „To jo,“ prohlásil chlapec důležitě. „Maminka říkala, že žere kilo vaty.“

V mateřské školce: „Děti, jak se řekne malý dub?“ „Doubek“ ozvalo se. „A co malý buk?“ „Bůček!“

Synek se ptá tatínka: „Tati, kdy si indiáni malují obličej?“ „Když se chystají do boje.“ „Tak si dej pozor na mámu, stojí před zrcadlem a maluje se!“

Míša

Po osmé se setkáváme na straně 8, abychom si popovídali o otázkách křesťanství a víry. V minulé Slunečnici jsme se seznamovali s knihou, kterou mají doma napříč celým světem nejen křesťané, ale i spousta lidí zcela ateistických, a to s Bibli. Řekli jsme si, o čem Bible je, o jejích překladech do různých jazyků, a taky o její jedné části, kterou je Starý zákon. Dnes se podíváme na její další část, a to na Nový zákon.

Nový zákon (Nová smlouva), který vznikl během prvních dvou století našeho letopočtu, líčí život a učení Ježíše z Nazaretu a první dobu křesťanské církve. Nejvýznamnější částí Nového zákona jsou evangelia, která popisují život, působení, smrt (ukřižování) a zmrtvýchvstání Ježíše, který je ústřední postavou křesťanství.

Na evangelia bezprostředně navazují Skutky apoštolů. Další významnou částí Nového zákona jsou epištoly (listy), dopisy apoštolů adresované různým skupinám souvěrců či jednotlivcům. Zvláštní místo v Novém zákoně zaujímá Zjevení Janovo (Apokalypsa), prorocký spis s alegorickými a symbolickými obrazy.

Nový zákon na Starý výslovně navazuje („Nepřišel jsem Zákon zrušit, ale naplnit“) a ukazuje Ježíše jako Krista (Mesiáše), kterým Hospodin naplnil svůj slib, nově vyložil svůj záměr s člověkem a založil křesťanskou církev.

Nový zákon tvoří:

Čtyři evangelia - líčí kázání a působení Ježíše z Nazareta, jeho umučení a vzkříšení.

Evangelia podle Matouše, Marka a Lukáše, která jsou si obsahem i líčením bližší, se nazývají synoptická a vznikla pravděpodobně v letech 65 až 80 na základě staršího podání.

Čtvrté evangelium podle Jana se obvykle považuje za nejmladší, vzniklé krátce před rokem 100. Ovšem o dataci novozákonních knih se vedou debaty a názory nejsou jednotné.

Skutky apoštolů - popisují vznik křesťanské Církve v Jeruzalémě a počátky jejího šíření ve Středomoří, zejména misijní činnost apoštola Pavla.

Soubor 21 dopisů (epištol) a kratších textů z první křesťanské doby – ty se dělí:

Na 13 listů apoštola Pavla jednotlivým církevním obcím a jejich představeným, jež vznikly mezi lety 51 až 100.

Na 8 listů či kázání, připisovaných apoštolům Pavlovi, Petrovi, Jakubovi a Janovi, jež nemají určitého adresáta. Pocházejí patrně z konce 1. nebo začátku 2. století.

Knihu Zjevení Janova či Apokalypsu – ta v symbolických obrazech kritizuje jednotlivé křesťanské obce a předjímá budoucnost křesťanství. Knihu je obtížné datovat, už od 2. století se však zmiňuje v jiných textech.

Nový zákon je pro křesťany hodně významný. Na jednu stránku Slunečnice se nevejde celá historie Bible, její obsah, její význam a její přesah. Protože Bible má význam pro všechny lidi na světě, a to bez rozdílu pohlaví, rasy. V Bibli najdeme návod na život, na to, jak se máme chovat a co se stane, když se budeme chovat špatně. V Bibli najdeme odpovědi na naše otázky, týkající se smyslu života, týkající se chování k sobě navzájem, k rodičům apod.

Každopádně mohu doporučit, abyste si ji přečetli.

Ivana

Když si nevíš rady...

Občas se každý z nás dostane do situace, kdy si neví rady, kdy potřebuje pomoc od kvalifikovaného odborníka. Není to žádná ostuda navštívit odborníka, který má nadhled a hlavně odborné znalosti. Třeba nemáš problém ty, ale má ho tvoje kamarádka, kamarád, rodiče. Můžeš jim kontakt předat. Nebo můžeš sama (sám) zavolat nebo zajít osobně za odborníky a probrat s nimi, co tě trápí u rodičů či kamarádů.

Zde je několik kontaktů:

Modrý kříž

Malý Koloredov 811, Frýdek-Místek

www.modrykruz.org

Tel.: 724 087 221

Pomáhá lidem ohroženým závislostí na alkoholu a jiných návykových látkách či hazardní hře.

Pomáhá i jejich rodinným příslušníkům a blízkým osobám.

Renarkon

Malé náměstí 104, Frýdek-Místek

kcfm@renarkon.cz

Tel.: 558 628 444, 606 694 244

Pomáhá lidem, kteří užívají nealkoholové drogy, experimentátorům, pravidelným uživatelům a závislým na těchto drogách od 15 let věku, dále pak jejich rodinným příslušníkům, partnerům a dalším blízkým osobám.

Anabell (poruchy příjmu potravy)

Anabell Ostrava

ostrava@anabell.cz

Tel.: 602 236 457

Anabell Brno

posta@anabell.cz

Tel.: 542 214 014, 724 824 619

Linka DONA (pro osoby ohrožené domácím násilím): 251 511 313

Bílý kruh bezpečí (pro oběti trestných činů).

Non stop, bezplatná: 116 006

731 306 411, 597 489 204 (Poradna Bílého kruhu bezpečí Ostrava)

OSPOD Frýdek-Místek (pokud někdo dítěti či nezletilému např. v rodině ubližuje, zanedbává ho, nezletilá otěhotní apod.)

Palackého 115, je při Magistrátu města Frýdku-Místku.

Ivana

Legendární IGRÁČEK

Jako malá jsem si hrála s malou plastovou hračkou, s panenkou s deštníčkem a zdravotní sestřičkou. Brácha měl policajta a kuchaře. Jiné malé postavičky s příslušenstvím než IGRÁČCI tehdy nebyly. Lego bylo u nás teprve v plenách. Jak jsem rostla, IGRÁČCI mě přestali zajímat a někam se ztratili. Dnes už jsem dospělá a mám vlastní děti. Je jiná doba a hraček je nepřeberné množství. Srdce mi však poskočilo radostí, když jsem jednou v regále obchodu objevila malého povědomého panáčka. Jako by se člověk vrátil do dětství... Ihned letěl do košíku a i mé děti si s ním rády hrály. Těší mě, že tato tradiční česká hračka neupadla v zapomnění ani vedle konkurence a velkoprodukce věcí z Číny. A nejen to, dokonce drží krok s dobou a rozvíjí se. Nakoukněme tedy společně do zajímavé historie IGRÁČKA, který existuje už více než čtyřicet let.

Na vývoj postavičky IGRÁČKA mělo silný vliv přátelství Ing. Jiřího Kaliny s německým designerem Hansem Beckem (otcem Playmobilu), oba byli vášnivými leteckými modeláři. Ing. Jiří Kalina byl od šedesátých let zaměstnancem Výrobního družstva IGRA Praha. Název podniku byl odvozen od ruského slova hra - „igra“. Oba od počátku šedesátých let spolu řešili miniaturní plastovou figurku, která měla být původně jakýmsi malým robotem, který měl znázorňovat různé pracovní činnosti.

Původním záměrem bylo vytvořit alternativu ke klasickému cínovému vojáčkovi, se kterým budou i menší děti moci dobře manipulovat a samotná ruka figurky bude disponovat úchopem pro další příslušenství. Její bytelnost a konstrukční provedení zajistí lepší stabilitu. S prvním návrhem figurky přišel Beck, avšak vzhled figurky byl velmi vzdálen finální podobě Playmobilu a IGRÁČKA. Figurku spolu dále řešili asi 6 let, přičemž klíčová role Kaliny spočívala v jeho schopnostech konstruktéra a strojího inženýra, který řešil praktické, funkční stránky postavičky, jako je nejenom konstrukční řešení samo o sobě, ale zejména možnosti výroby jednotlivých dílů. V 60. letech byla technologie výroby plastových hraček nadále značně náročná a odkázaná na zručnost obráběčů, ale již výborně zvládnutá co do kvality výlisku, o čemž svědčí špičková kvalita forem, z nichž se IGRÁČEK částečně vyrábí dodnes.

V IGŘE si od samotného začátku vývoje z kraje 70. let byli velmi dobře vědomi, že vzhled figurky bude třeba upravit tuzemskému prostředí. Začala tak vznikat postavička se zcela vlastním, a pro IGRÁČKA nezaměnitelným designem v podání paní Pavlíčkové-Krejchové, která těžila z předchozích bohatých zkušeností návrhářky panenek.

IGRÁČKŮV obličej je tištěn napřímo tampo printem, což mu dodává nezaměnitelný výraz. Od 90. let se IGRÁČEK vymyká také vystouplým nosem. Velikost hlavy a celkové proporce postavičky IGRÁČKA jsou blízké proporcím dětské postavy.

Původní IGRÁČEK nebyl prací pouze dvou lidí. Na vývoji vlastních forem se podílel celý tým spolupracovníků IGRY. Není přitom bez zajímavosti, že původní formy na figurky vznikly takřka zcela ruční prací, jelikož nástrojářů v IGŘE neměli k dispozici žádné pokročilé tzv. numerické obráběcí stroje. Celá výroba byla zaštitěna Ing. Josefem Pavlíčkem.

Prvním hotovým prototypem byl IGRÁČEK zedník s příslušenstvím, který spatřil světlo světa v roce 1976. Za jeden z nejproslulejších modelů IGRÁČKA v celé historii postavičky lze považovat legendárního „příslušníka“ VB, který se přes počáteční obavy v IGŘE setkal s velkým úspěchem. První ženskou verzi IGRÁČKA byla zdravotní sestra s typickou sukni.

Mezi další nejznámější typy patřili kuchař, kominík, námořník, stavbař s míchačkou, nebo také matka s dítětem. Řada postavíček je přitom sběratelským unikátem. Mezi ty méně známé patří např. model kováře nebo potápěče. Stejně tak jako dnes byly postavíčky kompletovány ručně a v některých případech také zdobený (malování knoflíků nebo sponky ve vlasech).

IGRA měla IGRÁČKA vyrábět až do roku 2006, než prohlubující se finanční potíže vyvrcholily konkurzním řízením a rozprodejem majetku v letech 2008–2009. Určitý vliv na to měl také obecný nezájem o postavíčku a tehdejší nedocení její kvality v záplavě hraček z Asie. Úplně posledním modelem se snahou přiblížit se nové generaci dětí byl skateboardista.

Od roku 2010 vlastní ochrannou známku pro název hračky IGRÁČEK (včetně původních forem) společnost EFKO-Karton, s.r.o. z Nového Veselí, která majetek zkrachovalé IGRY odkoupila od společnosti All Toys Jaroslava Novozámského. Samotné obstarání veškerých náležitostí však nebylo vůbec snadné. Jednalo se přibližně o 150 různých vstříkovacích forem. Největší potíž byla v tom, že k těmto různě starým formám neexistovala žádná výkresová dokumentace a technické listy. Řada z nich navíc již nebyla v dobrém technickém stavu, a tak nezbylo, než každou z forem řádně otestovat a rozhodnout o jejím dalším využití nebo případné náročné opravě, jejíž náročnost byla značně ztížena nemožností se seznámit právě s technickými listy. Oprava a výroba forem je totiž závislá na řadě technických detailů, které ve výsledku mohou vést k vzájemné nekompatibilitě výsledných výlisků. Na rozdíl od smutných příběhů sešrotovaných forem jiných známých československých hraček se ale nakonec společnosti EFKO-Karton podařilo IGRÁČKA zachránit a v rámci remodelingu učinit atraktivním i pro další generace dětí. Díky rozšiřování komponentů, aut a prostředí IGRÁČKA se soubor forem se rozšířil na téměř 170.

Hlavní zacílení IGRÁČKA, coby hračky přinášející dětem nové stimuly při hře s vlastní fantazií, se promítá zejména u nové sady nákladních aut a traktorů IGRÁČEK MultiGO s unikátním systémem otočného bajonetu pro snadnou výměnu korbiček. S každou novou korbou dítě získá nové auto a může si tak velmi snadno proměnit popelářské auto za auto s funkční sklopkou nebo např. stavební deskou kompatibilní s LEGO® DUPLO®. IGRÁČKA lze přitom jednoduše umístit do kabiny vozu nebo sedadla traktoru. Celý koncept sady IGRÁČEK MultiGO navazuje na původní myšlenku – seznamování dětí se světem profesí od útlého věku. Kufříky IGRÁČEK Handy a auta a traktory IGRÁČEK MultiGO se navíc mohou pyšnit oceněním Správná hračka.

Při příležitosti 40. výročí vzniku dochází ke kompletnímu redesignu všech IGRÁČKŮ a jejich obalů. Nové moderní úbory a oblečení, oživující bílá tečka v očích a v neposlední řadě nové sady vlasů představují další milník v proměně legendární postavíčky v moderní hračku pro současnou generaci dětí. Kvalita použitých materiálů a samotné zpracování si v ničem nezadá se světoznámými výrobci plastových hraček. Tuzemští zákazníci a zahraniční partneři oceňují kompletní výrobu v České republice, která je pro ně známku zmiňované kvality. IGRÁČEK se těší oblibě také na Slovensku, v Maďarsku, Rusku, Polsku, Německu, Španělsku, Itálii, Rumunsku, Jižní Koreji, nebo také Kanadě. Nově si s postavíčkou mohou hrát také děti v Jižní Americe. Pro destinace „západního“ trhu se od roku 2012 z důvodu výslovnosti a lepšího ztotožnění dětí s hračkou používá název „Pokeeto“ – hračka do kapsičky.

Celkem EFKO za pět let vyrobilo 168 typů IGRÁČKA, včetně speciálních edic, jako je např. sýrař Sedlčanského hermelínu nebo edice pro dívky s licenci Hello Kitty. V průběhu pěti let celkový počet vyrobených IGRÁČKŮ od EFKA v roce 2016 překonal jeden milion kusů.

Mezi zcela nové typy, které byly uvedeny na trh, patří: edice rodina, edice „řekni to IGRÁČKEM“, řidiči MultiGO, IGRÁČEK TRIO, kreativní IGRÁČEK

Za využití zdroje: www.igracek.cz pro vás připravila Míša.

Nějaký ten pátek už jsem ze školy venku, nicméně i my byli mladí a měli svůj specifický slovník. Věřím, že i naše babičky jej měly. Specifický slovník určitých skupin, tj. policistů, zlodějů, lékařů, ale i teenagerů atd. se nazývá slang. Zde následuje výběr výrazů a vazeb, ke kterým jsem už i já sama potřebovala místy překlad.

Být cool – být v pohodě
 BTW - mimochodem
 Comp [komp] – počítač
 Callni mi [kólni] – zavolej mi
 Crew [krú] - kamarád
 Čeknout – zkontrolovat
 Čórka – krádež
 Čučet jako bacil do lékárny – divit se něčemu
 Dát echo – dát vědět
 Dobře si to dávat – být dobrý v nějaké činnosti
 Dostat céres – dostat vynadáno
 Džouk – vtip
 Fellit – být s kamarády venku
 For fan – pro zábavu
 Foun - telefon
 Grupa – skupina lidí
 Hadr – pevný disk u počítače
 Hafo – mnoho
 Haluz – náhoda
 Hetka - hlava
 Hodit čelíčko – usnout na lavici
 Hodit masku – upadnout
 Hukot – skvělý zážitek
 Husťárna – něco vynikajícího
 Chlupodravec – kadeřník
 Je volepenej – přišel ve značkovém oblečení
 Kašpárek – kaše s párkem
 Muck – posílám puslu
 Lama – nezkušený člověk
 Nakrm ucho – svěř se
 Někde se star error – někde se stala chyba
 Oldschool – starý
 Oxidovat – obtěžovat
 ROFL – válm se smíchy po podlaze
 Skiller – zkušený člověk
 Socka – vůz městské hromadné dopravy
 Stěr – dobrý argument
 Výtlem – výsměch
 WTF – Co je to za nesmysl!

Zjistila jsem tedy, že jsem týpka, která jezdí sockou, denně bývá v procesu, je tak trochu oldschool, ale rozhodně ne lama. A z tohoto slovníku ROFL.

Míša

„Nestěžovací“ výzva

Internet se hemží různými výzvami na výdrž, které nás mohou posunout k lepšímu tělu formou různých cvičení především na pevné břicho i na kulatý zadek. Potom zde máme výzvy pro otrlé týkající se toho, kdo sní brouka nebo vypije odporný nápoj. Možná se z nás pak stane někdo odvážný či výjimečný v očích ostatních přihlížejících. Mnohdy jde o velmi nebezpečné experimenty, které mohou poškodit zdraví, takže je fajn zachovat si zdravý rozum. Já mám pro všechny odvážné však jinou výzvu. Takovou, která může změnit pohled na svět a od základů změnit celý život. A to k lepšímu.

Jsme vychováváni ve světě, kde je důležité podat výkon. Pokud se nedaří, okolí ihned poukazuje na naše chyby. Svět je najednou zvyklý druhé kriticky a mnohdy pokrytecky hodnotit. Bohužel spíše v tom negativním směru a to hned několika styly, např.: „Tohle jsi udělal špatně.“ „Ty jsi ale blbec.“ To nám na sebevědomí moc nepřidává. A navíc po tomto vzoru my sami pak máme sklony na druhé ukazovat prstem a říkat, co udělali špatně.

Každý je však omylný a nikdo není dokonalý. Na to se nesmí zapomínat. S tímto vědomím se nám pak půjde do skvělé výzvy. „Nestěžovací“ výzvy.

Vtip spočívá v tom, že si přestaneme stěžovat na to, co se nám nelíbí. Zanecháme stížností na nepříznivé počasí, na celosvětové dění, na chování jiných lidí, na tvrdé rány osudu.

Zní to jako nedosažitelný cíl? Dobře, zkusme to alespoň po jeden celý den. Pokud výzvu během dne porušíme, uvědomíme si to a pokračujeme dál. Bereme věci tak, jak jsou, ne vždy jdou naším úsilím změnit. Větru a dešti prostě nemůžeme poroučet. Většinu lidí nepředěláme. Naopak se snažíme na věcech, lidech, událostech hledat a označovat to pozitivní. Člověk je hned na jiné vlně. Potom večer v posteli si můžeme uvědomit, jaký to byl krásný den.

Opavdu to stojí za to. Po měsíci je život zcela jiný, rozhodně pozitivnější. A pozoruhodné je, jak se tímto naším vlivem mění i okolí kolem nás. Ne nadarmo se říká, jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá.

Přeji tedy hodně štěstí i pevné vůle. Tato výzva je mnou osobně odzkoušená, aplikována i na malých dětech a úspěšně zvládnuta. Věřím, že ji zvládneme my všichni. A třeba bude svět zase o něco krásnější.

„Kdo chce hýbat světem, musí pohnout nejdříve sám sebou.“ (Sokrates)

Míša

Víte to?

Jaký je rozdíl mezi „potenciální“ a „potencionální“?

Potenciální = možný, uskutečnitelný, eventuální, založený na potenciálu (= souhrn schopností, celková možnost něco udělat).

Potencionální je méně častý tvar, obvykle se pokládá za hovorový. Tzv. někdo řekl, ostatní převzali. Podle Pravidel českého pravopisu je správná jen jedna varianta, a to „potenciální“.

Jak přišly různé druhy bot ke svým názvům?

Všichni známe spoustu druhů bot. Mnozí máme doma v botníku tenisky, botasky, lodičky, capky, žabky, mokasíny, papuče či bačkory, sněhule, kozačky atd. Kde přišly různé druhy bot ke svým názvům?

Lodičky

Lodičky dostaly název podle toho, že připomínají loď.

Pantofle

U pantoflí se nabízí, že nositel mele pantem, ale tak to samozřejmě není. Původ je nejasný. Do českého prostředí se pantofle zřejmě dostaly z německého pantofel (it. Pantofola). Slouží převážně jako domácí obuv.

Holínky

Holínky jsou logicky nazvány podle zakrytí holeně.

Kecky

Kecky také nejsou od slova kecat, ale jsou typické tím, že jsou opatřeny gumovým chráničem kotníků.

A na těch původních byl uvedený výrobce KEDS – jméno americké firmy, která obuv vyráběla.

Mokasíny

Mokasíny jsou lehká indiánská obuv. K nám přišly ze Severní Ameriky, čili z angličtiny.

Bačkory

Bačkory pochází zase z maďarštiny – báčkor.

Papuče

Papuče jsou nízká valašská obuv, která je vyrobena z bílé houně, a která je lemovaná červenými okraji. K nám se zřejmě dostal jejich název z maďarských papucs, pocházejících z tureckého dialogu papuč, papudž (střevíc).

Sandály

Do češtiny se dostal zřejmě název sandál buď z německého sandale, nebo z italského sandala, kde jde o převzetí z latinského sandalum. Je to starodávná obuv starověkých Řeků a Římanů.

Botasky

Botasky dostaly název podle firmy Botas, jejíž název vznikl složením slov bota – sportovní, respektive bota – Skuteč (Skuteč je sídlem i místem, kde se tyto boty vyrábějí).

Cítát:

Než mě budeš pomlouvat a soudit můj život, obuj si mé boty a projdi mou cestu, projdi mou minulost, pocít' mé slzy, zažij mou bolest, prožij roky, které jsem prožil já, zakopni na každém kameni, na kterém jsem zakopl já! Za každým vstaň a jdi dál, tak jako já! A až potom můžeš soudit moje chování a tvrdit, že mě znáš...

Ivana

Jak vypadám? Jakou mám cenu?

Zrcadlo, zrcadlo, řekni mi, kdo je na světě nejkrásnější? Chtěla bych slyšet, že já, ale dívám se do zrcadla na sebe více než kriticky. Hodnotím oči, nos, uši, vlasy, zuby, pupínky a celou postavu. Jsem na sebe přísná. Vlasy mám krátké, určitě by mi lépe slušely dlouhé. Uši mám velké a ještě odstávají, nos z tváře moc vyčuhuje, oči mám jak trnky. Rovnátko – no s nimi vypadám jako terminátor a ke všemu ještě podřobaný. Prostě dospívání je nejhroší období v životě mladého člověka.

Kdybych alespoň nebyla tak tlustá! Určitě jsem bezkonkurenčně nejtlustší ze třídy. Vždyť mám už přes 50 kg a vysoká jsem jen 164 cm. Měla bych začít držet dietu. Zhubnu, kolik potřebuju, a pak s dietou skončím, začnu jíst znovu jako dřív ...

Držím dietu. Jím jen jeden bílý jogurt denně a zeleninu. Hubnu a cítím se dobře. Dokonce se po mně koukají kluci. Musím vypadat báječně. Vážím 50 kg, tak ještě asi dvě kila a pak to bude super ...

Vážím 46 kg. Jsem unavená. Bojím se, že když začnu znovu jíst jako dřív, přiberu více, než jsem zhubla. Na internetu jsem četla o jojo efektu. To nepřipustím! Piju hodně vody. Voda je zdravá a nemám po ní hlad ...

Mám už 38 kg. Můžu říct, že jsem štíhlá. Jsem ale stále unavená, tak pořád odpočívám v posteli. Nikam nechodím. Ještě jsem nenašla odvalu začít jíst. Ovšem jojo efekt mě pořád straší. Koukala jsem na internetu na ženské tlustoušky, to nechci ...

Mám málo vlasů, nějak mi začaly padat. Musím si koupit lepší šampon. Taky se mi kývají zuby – asi paradentóza. Divné, nikdo v rodině tím netrpí. Jo, a taky mám poruchy v menstruaci. Rodiče si mě nějak příliš všímají a vůbec se mi to nelíbí. Prý jsem hubená! Vůbec tomu nerozumí. Musím se před nimi v pokojíku zamykat. Však jsem jim řekla, že když mě budou do jídla nutit, skočím z okna ...

Ležím v nemocnici. Vážím 34 kg. Nic si nepamatuji, protože jsem omdlela. Řekli mi, že trpím mentální anorexií a jsem hospitalizovaná v psychiatrické léčebně, kde se tato nemoc léčí. Prý můžu umřít.

Snažila jsem se být krásná a přitažlivá. Teď mám kostnatou postavu, nekvalitní řídké vlasy, padají mi zuby. Kůži mám takovou zvláštní, suchou a šedivou. Nikomu se nelíbím. Všimám si toho, že lidi na mě koukají a něco si potichu říkají. Teda, když mám sílu vylézt z postele ven. Jinak pořád jen ležím. Jsem moc unavená. Nemám sílu chodit ven za partou a už ani oni nemají zájem se se mnou stýkat, prý se mnou už nic není.

Nevím, jestli bych neměla raději umřít, ale doktoři mě určitě nenechají. Kdoví, jak mě budou léčit. A vyléčím se někdy? Jak bude můj život vypadat dále? Jakou mám cenu?

Dříve jsem byla družná, měla jsem kamarády, o které jsem nyní přišla. Je fakt, že mi to ve škole docela jde. Prý nobelovku můžu dostat, i když nebudu „vychrtlá“. Máma taky říká, že mozek potřebuje mít sílu, aby dobře pracoval. No nevím. Myslela jsem si, že potravou pro mozek jsou informace. Jediné, na co teď dokážu myslet, je moje váha. Co když sním rohlík a ztloustnu na 100 kg? Kdo mi popravdě řekne, jaké mám jiné kvality, než je můj vzhled?

Je to těžké. Ale chci. Chci být zase zdravá a mít kamarádky. Zkusím věřit doktorům, a uvidím...

Lenka

Jací by rodiče vlastně měli být?

„Možná, že puberta je jeden z nástrojů, jak je pečováno o lidský rod, aby nevyhynul. Protože člověk by asi nikdy dobrovolně neopustil to bezpečí vlastní rodiny, kde je o něj postaráno milujícími rodiči a rodiče by asi těžko přenesli přes srdce, že to rozkošné a bezproblémové dítě najednou odchází. Ale pak přijde spásná puberta a z toho rozkošného dítěte se stane nesnesitelný jedinec, který opovrhne svými rodiči, jejich hudbou, jejich oblečením, jejich životním stylem. Takže nakonec jednou, když praští dveřmi a odejde, rodiče to jakžtakž přežijí.“

A co je zajímavé, hned venku na toho nesnesitelného jedince čeká jiný nesnesitelný jedinec, ovšem opačného pohlaví, který také před chvílí někde praští dveřmi. A ti dva nesnesitelní pocítí k sobě tak neuvěřitelnou náklonnost, že spojí své životy a stanou se z nich ti báječní milující rodiče, od kterých by žádné dítě neodešlo, nebýt puberty.“ (Marek Eben)

Tak jací by rodiče vlastně měli být?

Je zajímavé, jak dáváme v různém věku různé odpovědi. V každém věku klademe důraz na jiné priority, na jiné vlastnosti, jací by měli rodiče být:

Malé dítě:

Maminka je vždy přítomná, je tady vždy, když mě něco bolí, umí tak pěkně číst pohádky a vařit dobrá jídla. Tatínek všechno umí. Umí opravit autíčka a sportuje se mnou.

Pubertální dítě:

Matka je fakt nemožná, pořád otravuje s tím, jestli mi něco není, jestli nemám teplotu, kam a s kým jdu ven, její názory, no hrůza. Tatík si myslí, jak všemu rozumí, ale internet je pro něj dost velká neznámá. Jsou zkrátka pozadu.

Postpubertální člověk:

Mamka je prostě mamka. Uvařit umí, to jo, ale pořád má zbytečnou péči a milion otázek. Už abych bydlel(a) sám (sama). Taťka se snaží, v autech se docela vyzná, ale nechápu, že je to spolu s mamkou pořád baví.

Dospělý člověk s vlastní rodinou:

Někdy bych chtěla být zase malá, aby se o mě máma starala a četla mi pohádky, to bylo prima. Bylo to fajn, jak jsme s tátou jezdili závody s autíčky. Mami, jak jsi vařila...? Mami, já si s tím svým přemkem nevím rady... Mami, co mi mám dát na tu horečku...? Tati, jak na ženský...? Tati, nechceš se mnou zajít na pivo...?

Dospělý člověk, který už rodiče nemá:

Děti už mají svůj život, jsme pro ně nemoderní a zaostalí. Ach jo, mami, tati, jak jste to s námi mohli vydržet? Tak ráda bych ti mami řekla, že jsi byla ta nejužasnější máma na světě, kež by to jednou řekly děti i o mně! Tak rád bych ti, táto řekl, že jsi byl fakt machr, jak jsi všechno v životě zvládl. Kež bych to dokázal tak jako ty...

Jací by rodiče vlastně měli být? Odpovězte si sami. Protože vím, že se vaše odpovědi v různém věku budou značně lišit. Máte-li rodiče, važte si jich a mějte je rádi. Protože ať jsou jacíkoliv, jedno mají společné: milují vás a dýchali by za vás.

Ivana

Inspirace na přání

Chcete udělat svým blízkým radost? Chcete zapůsobit něčím osobitým, originálním a zároveň ne příliš drahým? Nabízím pár tipů na krásná, neotřelá a ručně vyrobená přání, která nikde nekoupíte.

Srdíčkové balónky

Vezměte klasický velký bílý výkres, který přeložíte napůl. Z barevných papírů vystříhnete srdíčka velká zhruba jako padesátikoruna. Pokud možno, každé srdíčko jinak barevně. Ideální počet je 7 až 11. Tato srdíčka přeložte napůl, aby vám vznikly slzičky. Srdíčka zase mírně rozevřete a přehnutou hranou lepte různě od sebe do vrchní části přeloženého výkresu, na úvodní stranu přání. Ke každé spodní části srdíčka nalepte provázek (nejlépe přírodní). Všechny provázky svažte barevnou mašličkou ve spodní části výkresu a mašličku přilepte.

Vyšivané přání

Přeložte bílý výkres napůl. Z jiného výkresu si připravte šablonu jednoduchého tvaru, např. srdíčko, hvězdu, motýlka, knírek, stromeček, kytičku. Symbol by se měl hodit ke zvolené příležitosti. Šablonu jemně obkreslete tenkou tužkou na přední stranu přání. Nyní můžete symbol libovolně obšívat různě barevnými bavlnkami. Prodávají se i krásně melírované, tón v tónu. Tvar můžete jednoduše obšít. Avšak velmi efektivně vypadá, když je obrys vyplněný křížem krážem různými směry vedenými stehy.

Knoflíkové srdce

Přeložte bílý výkres napůl a zastříhnete ho tak, aby vznikl čtverec. Na přední stranu nalepte velké srdce vystřižené z jiného papíru, nejlépe v přírodní, hnědé či šedé barvě. Zvláště zajímavě vypadá, když je levá strana srdce větší než pravá. Nyní začněte lepit na obrys pravé strany srdce různě velké barevné knoflíky. Na kontrastním podkladu vynikne každá barva, takže vaší fantazii nejsou meze kladeny. Na druhou stranu do barevné části srdce můžete napsat krátký text, k jaké příležitosti je přání předáváno.

Skrytý vzkaz

Nafoukněte klasický balónek libovolné barvy a na konci ho raději jen dobře zatočte, protože ho později budete zase vyfukovat. Napište na něj lihovým fixem vzkazy či přání určená pro obdarovaného. Nyní balónek vyfoukněte. Na bílou čtvrtku velikosti A6, kterou můžete různě vyzdobit, vlevo nalepte nad sebe dvě stuhy. Těmito balónkem opatrně přichyťte a vytvořte z nich mašličky. Na pravou stranu napište buď přímo „nafoukní mě“ nebo jen tajemně „k narozeninám“.

Podzimní drak

Má-li někdo z vašich přátel nebo rodičů narozeniny na podzim, můžete jim vyrobit originální přání ve tvaru draka, jakého jste pouštěli k obloze, když jste byli malí. Vyrobtě si malého draka, ozdobte jeho tvář, přivažte k němu ocas z provázku. Na ocas navažte mašličky. Text přání můžete napsat na zadní stranu hlavy draka. Nebo na jednotlivé mašličky na jeho ocasu. Pak si obdarovaný bude muset dát práci s jejich odvažováním, chce-li se dozvědět, co mu přejete. Mezi jednotlivé mašličky můžete přivázat i drobné dárečky.

Tato 3D přání jsou vhodná nejen k narozeninám či svátku, ale hodí se také jako blahopřání k svatbě, poděkování mamince nebo můžou posloužit i jako valentýnka. U rozložitelných přání se na pravou stranu píše text.

Míša

Červené dobroty

V minulém čísle časopisu zazářily zelené dobroty. Nyní si představíme zdravé mňamky, tentokrát v červeném kabátku.

Krekry z červené čočky

Ingredience: 3 hrsti červené čočky, lněná, sezamová a slunečnicová semínka (všechny druhy semínek po jedné hrsti), špetka soli, kapka oleje, 3 lžičce špaldové mouky, 1 mrkev

Začnete tím, že si dle návodu uvaříte červenou čočku. Trvá to asi tak 8 – 10 minut. Poté přidáte všechna semínka a klidně přidejte i nasekané mandle nebo bylinky. Osolíte, přidáte trochu oleje, špaldovou mouku a nastrouhanou mrkev. Vytvoříte směs, a všechnu rozprostřete na plech, který taky nezapomenete vystlat pečícím papírem. Vrstva placky by měla být co nejtenčí. Dáte na půl hodiny do trouby na 150 stupňů. Po upečení necháte vychladnout, rozlámeme na kousky a servírujete s humusem, guacamole nebo salsou. Nebo je chroupete jen tak.

Carpaccio z červené řepy

Ingredience: 300 g červené řepy, 3 hrsti salátu rukola, 120 g kozího sýra
Zálivka: šťáva z 1 citrónu, balzamikový ocet, čerstvě namletý pepř, sůl

Celou řepu omyjete, zabalíte do alobalu a pečete ji asi hodinu v troubě vyhřáté na 180 stupňů. Po upečení ji oloupete, protože takto jsou zachovány všechny živiny. Nakrájíte ji na tenké plátky, urovnáte na talíř a necháte vychladnout. Mezitím si připravíte zálivku z citronu, octa, pepře a soli. Řepu přelijete zálivkou, ozdobíte salátem rukola a sýrem.

Zdravé tvarohové knedlíčky s ovocem

Ingredience: 250 g tvarohu, ¾ hrnku ovesné mouky (popř. rozmixované ovesné vločky), 1 lžičce medu, 150 g jahody, maliny nebo borůvky (mražené nebo čerstvé), bílý jogurt a med (na přelítí)

Do většího hrnce dáte vařit mírně osolenou vodu. V misce si mezitím smícháte tvaroh, ovesnou mouku a lžičku medu. Pokud se těsto stále hodně lepí, přidáte ovesnou mouku. Pokud je naopak příliš tuhé, přidáte trochu tvarohu. Tvarujete malé knedlíčky a vhadzujete do vařící vody. Jakmile vyplavou, vyndáte je z vody a necháte okapat. Do dalšího hrnce si připravíte ovoce, které máte k dispozici. Lehce je podlijete vodou a můžete přidat trochu medu na oslazení. Ovoce lehce povaříte, místy můžete lehce rozmačkat. Knedlíčky zalijete horkým ovocem a podle chuti přelijete bílým jogurtem s medem. Podáváte teplé.

Plněná rajčata

Stačí seříznout vršky větších rajčat, rajčata opatrně vydlabat. To, co jste vydlabali, smícháte dle svých chutí s natvrdo uvařenými a nasekanými vejci, nastrouhaným sýrem, pomazánkovým máslem. Nebo je naplníte česnekovou pomazánkou, umíchaným tvarohem (třeba s bylinkami). Naplněná rajčata přiklopíte odříznutými vršky a je hotovo. Stejně tak je možné naplnit půlky červené luskové papriky.

Dobrou a zdravou chuť přeje Míša

Luštíme pro zábavu i pro výhru.

Řešení soutěžního úkolu z jarní Slunečnice:

Písmena: správné řešení bylo písmeno F.

Výhra – dvě vstupenky do kina – byla výherkyni Barboře předána.

Dnešní soutěžní úkol:

Lichá čísla

Napiš pět lichých čísel, která dají dohromady čtrnáct.

Že to nejde, aby lichý počet lichých čísel dal sudé číslo? Ale jde.

Řešení pošlete na e-mail: frydek@poradnaprozeny.eu nebo můžete zavolat na mobil 731 752 513.

Řešení pošlete nejpozději do 15. listopadu. Ze správných odpovědí vylosujeme 19. listopadu jednoho výherce, který od nás získá dvě vstupenky do kina. O výhře budeme výherce informovat.

Řešení nesoutěžních úkolů z jarní Slunečnice:

1) Vědra budou vážit stejně. Předmět plovoucí ve vodě vytlačí právě tolik vody, že její hmotnost je stejná jako hmotnost předmětu.

2) Byla to slova: rus, mol, veš a brouk.

3) Petr má 10 let a Jana má 4 roky.

4) Bude to sudý počet. Na podání rukou jsou potřeba dva lidé, takže celkový počet lidí, kteří si třesou rukama, bude při libovolném počtu podání rukou vždycky sudý.

5) Cokoliv vynásobené nulou je nula.

Dnešní nesoutěžní úkol jen tak pro zábavu:

Psi rasy

Zkuste si s kamarády udělat malou soutěž, kdo z vás napíše více psích ras? Můžete si to dát za úkol s možností vyhledat si rasy na internetu. Můžete si dát tento úkol bez možnosti vyhledávání a třeba v časovém omezení.

Přesmyčky

Písmena v názvech zvířat se přeházela. Uspořádejte je tak, aby byly názvy zvířat správně:

FARA ŽI, LAN NOK, LÁN KIPE, PUPAO KEŠ, ŘEPA KLEK, ŠTOLA KOP, PESAR, DUBL LOVE, ONI CECH BOT.

Svíčky

Potřebujete rovných sto svíček. Jednotlivá balení v obchodě ale obsahují různá množství svíček. Svíčky jsou balené po šestnácti, sedmnácti, dvaceti třech, dvaceti čtyřech, třiceti devíti a čtyřiceti kusech. Jaká balení svíček si vyberete, abyste si z obchodu odnesli rovných sto kusů?

Horko a chlad

Představte si, že máte kovovou kostku, kterou si přejete ochladit. A máte kus ledu, který musí zůstat neporušený (nesmíte ho drtit či sekát). Jak byste je umístili, aby bylo chlazení co neúčinnější?

Skrývačka

Brokolice, ústava, duchovní a agnostik. Tato slova v sobě skrývají jiná, která spolu tématicky souvisejí. Najdete je?

Příjemné luštění přeje Ivana.

PORADNA PRO ŽENY A DÍVKY

Malý Koloredov 811, Frýdek-Místek, 738 01

Tel. (zázn.): 558 434 961

Otevřeno: Po: 7.30 - 17.00

Út: 7.30 - 15.30

St: 7.30 - 15.30

Čt: 7.30 - 15.30

Pá: Jen pro objednané

Po domluvě možno přijít

i mimo tuto pracovní dobu.

VŠECHNY SLUŽBY JSOU

DISKRÉTNÍ A ZDARMA!

Děkujeme Městskému úřadu ve Frýdlantu nad Ostravicí za finanční podporu podzimního dvojčíslí časopisu Slunečnice pro školy.

Děkujeme Apoštolské církvi ve Frýdku-Místku za finanční podporu podzimního dvojčíslí časopisu Slunečnice pro školy.

Vaší podpory si vážíme.

Vydává: Poradna pro ženy a dívky
Redakce: Ivana Grussmannová, Lenka Diasová, Míša Hrušková
E-mail: frydek@poradnaprozeny.eu
Bankovní spojení: Název účtu: OS ONZ - PP PRO Z. A D.
Číslo účtu: 158 624 788/ 0300

Počet výtisků: 1000
Cena: Zdarma, neprodejně